

ÚTRAVALÓ

Gyúró – Tordas – Martonvásár

XIV. évf. 18-19. szám

2025. április 20-21.

Húsvét I. napi igehirdetés

Igehirdető: Kádár Ferenc

*„És láttam, hogy a trónus és a négy élőlény közelében ott állt a Bárány:
olyan volt, mint akit megöltek.” Jelenések 5. rész*

A virágvasárnapi dicséretmondás a feltámadást ünnepeelve érik be igazán: előttünk áll az áldott a Király, a győztes Úr, aki a halállal dacolva életre kelt, aki legyőzte az ősi ellenséget, megtörte a Sátán erejét, amellyel minket rabságban tartott. Ezen az ünnepünkön a Király előtt hódolunk. Ezt a hódolatot mutatja meg nekünk János, aki látomásában a mennyei trón körül zajló eseményeket közvetíti, amikor megjelenik ott a feltámadott Úr. A feltámadás napján általában a földi nézőpontokat részesítjük előnyben, de a teljes képhez hozzátartozik a mennyei nézőpont is, melyet a mindenható Úr Isten tár az ő népe elé ebben az igében.

A jelenet az Úr megjelenése előtti pillanatokkal kezdődik, amely egy keserű pillanat, ahogy a tanítványoknak keserűség volt a keresztre feszítés során reménységüket megsemmisülni látni. Amikor egyszer csak megakad az események menete és hirtelen nincs tovább. Amikor Isten kijelentené, átadná az ő akaratát és tervét, de nincs, aki méltó lenne arra, hogy azt átvegye. Nincs, aki megoldást hozzon mennyen és földön. Megoldatlan az Isten ügye, megoldatlan a világ ügye. Mi saját életünkben is átéljük olykor, amikor kilátástalan a helyzet.

De jön az üzenet: van tovább! A húsvéti örömhír: Győzött! A Júda törzséből származó oroszlán, a Messiás győzelmet vett! Az egyik presbiter, a gyülekezet, az Isten népének képviselője adja tudtul a kesergő Jánosnak. Az Isten népének, az Úr gyülekezetének örömhíre ez. Csak a miénk! Mi adhatjuk tudtul e világban, senki más: Az Úr Jézus győzött a halál felett, megmutatta hatalmát, igazolta méltóságát, hogy a trónon ülő kezéből átvegye a könyvet! Méltó arra, hogy kézbe vegye sorsunkat, hiszen az övéi lettünk, azáltal, hogy megvásárolt bennünket vére árán! Jézus maga fizet, hogy a bűn mélységébe ragadt életünket, elakadásunkat tovább lendítse, hogy a kárhozott világ ügyét jóra fordítsa – győzött a Bárány.

Méltó a Bárány – harsogja új énekét a mennyei sereg, s kapcsolódik be e dicséretmondásba az egész világegyetem. Méltó a megöletett Bárány, hogy hódoljunk előtte, mert saját magát áldozta értünk. Méltó arra, hogy átadjuk kezébe életünket. Ennek apró jelével találkozunk e mennyei jelenetben, amikor a dicséret leírásánál előkerülnek az ószövetségi áldozatok itáláldozat kellékei. Ott a helye az áldozatnak, ami hódolatunknak Isten színe előtt. Ott a helye az imádságnak. Ott a helyünk e szent seregben, mert minket ő maga tett méltóvá áldozatával, melyben a mi bűneinkre való bocsánatot ajándékozta nekünk. Helyezzük bátran kezébe elveszettségünket, hogy győzelemre vigyen minket életre támadt Urunk. Ámen

Húsvét II. napi igehirdetés

Igehirdető: Hajdú Koppány Bulcsú

Tamás pedig így felelt: Én Uram és én Istenem! Jn 20,28

Régen és manapság is sokan megkérdőjelezték Jézus feltámadását. És ha régen és most is megkérdőjeleződhetett, hogy ne kérdőjeleződhetett volna meg szegény Tamásban, hiszen Krisztus előtt még nem sokan támadtak fel. Így teljesen érhető a reakciója. Vagy mégsem? Vizsgáljuk meg most Tamás történetén keresztül, hogy milyen nagy csodákat hordoz a feltámadás öröme.

1. A kételkedő Tamás Bár Krisztus feltámadt, és megjelent a tanítványainak, Tamás azonban nem volt ott, és mikor hallja társai beszámolóját, nem tud hinni nekik. Így fogalmaz Tamás: *„Ha nem látom a kezén a szegek helyét, és nem érintem meg ujjammal a szegek helyét, és nem teszem a kezemet az oldalára, nem hiszem.”* Azonban ez nem hitetlenség, hanem kételkedés.

Tamás egy bajba jutott hitű ember, akinek segítségre van szüksége. Azonban ezt a világtól hiába is várna. Nem úgy, mint Jézustól, aki ahelyett, hogy elutasítaná őt kételkedése miatt, szeretettel fordul hozzá, hiszen tudja, ha a kételkedő emberek bizonyosságot nyernek, a legerősebb hitűek lehetnek.

2. A gyógyuló Tamás Később Jézus újra megjelenik a tanítványoknak, és odafordulván Tamáshoz, ezt mondja neki: „*Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, nyújtsd ide a kezedet, és tedd az oldalamra, és ne légy hitetlen, hanem hívő!*” Ez azt jelenti, hogy Jézus mindent hallott. És hogy jelen volt akkor is, amikor Tamás fájdalmas szavai elhangoztak. Ez egyszerre félelmetes és kínos, de örömteli és bátorító is! Félelmetes és kínos, mert immáron biztos: semmilyen dolgunk nincs rejtve Őelőtte. De örömteli és bátorító is, mert Jézus megjelent Tamásnak, hogy ne maradjon a kételkedés szörnyű kínjai közt. Gondoljunk bele, hogy ez mennyire lefegyverezhette Tamást: Eljött hozzám? Szívén viseli sorsomat? Törődik velem? Nem hagyott magamra? Milyen csodálatos, hogy Krisztus a szeretetével gyógyít minket. A saját sebeivel a mi sebeinket.

3. A hívő Tamás Jézus érkezése meggyőzi Tamást. Kételkedéssel teli, majd gyógyuló állapota véget ért. Jézus végtelen szeretetéről tanúskodó sebeket látva, felszakad belőle a bátor hitvallás: „*Én Uram és én Istenem!*” Ezzel Tamás nem csupán Úrnak és Istennek nevezi Jézust, hanem hitvallásában személyes hitéről is vall: „*Én Uram és én Istenem!*” A hagyományból tudjuk, hogy ő jutott legmesszebb Jeruzsálemtől. Kr. u. 52-ben érkezett India legdélebbi tartományába, hogy ott is bizonyosságot tegyen feltámadt Uráról. Tanúságtétele nyomán hamar kialakult ott is egy erős közösség, amely dacol a történelem minden viharával és azóta is létezik. Őket nevezzük ma a Tamás-keresztények (szír-malabár egyház). Tamás ott is hal mártírhálált. Vérével írta alá bizonyágtételét.

Milyen csodálatos, hogy Tamás történetén keresztül láthatjuk: a megbénító és megnyomorító kételkedésből Krisztus kiment, és nem hagy abban minket. De ezt nem magát ránk erőltetve teszi. Sohasem tesz szemrehányást, nem kér számon, nem szid le. Mert Ő ennél több. Ő a szeretetével mutat utat nekünk. A szeretetével, ami előtt nincs akadály. Ez a feltámadás csodája. Bárcsak minél több kételkedő és kétségbe esett ember ismerné föl, hogy Krisztus az egyedüli út számára a teljes gyógyulás felé. Ámen

HIRDETÉSEK

1. Minden kedves testvérünknek Istentől megáldott húsvéti ünnepet kívánunk! A feltámadás öröme töltse el lelkünket élő reménységgel! Áldja meg az Úr találkozásainkat ezekben a napokban!

2. Hála legyen a terített asztalért, annak lelki áldásaiért. Hálás szívvel köszönjük a szent jegyek felajánlását testvéreinknek, tudva azt, hogy a jókedvű adakozót szereti az Isten!

3. Hála legyen a nagyhét eddig megélt alkalmaiért, gazdag áldásaiért! Legátus is érkezett közénk: Hajdú Koppány Bulcsú teológus hallgató Lovasberényből.

4. Emlékharang szólalt meg nagypéntek reggelén Gyúron: négy évvel ezelőtt, 2021. április 18-án hunyt el Vranek Ottó atyánkfia. Az egykor hangzó vigasztaló ige erősítse ma is a rá szeretettel emlékezőket a 127. zsoltárból: „akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget.”

5. Halottunk van: 96. életévében elhunyt Bese Károlyné sz. Ribi Margit asszonytestvérünk, aki sok éven át hűséggel szolgált a gyúrói gyülekezetben. Temetésére április 25-én, pénteken 14 órakor kerül sor a gyúrói temetőben. Isten adjon vigasztalást szeretteinek és minden gyászolójának a feltámadás reményében!

6. Szeretettel köszöntjük 80. születésnapja alkalmából Márkus Katalin asszonytestvérünket! Az Úr Isten megőrző kegyelme kísérje életét!

7. További alkalmaink

Az ünnep utáni héten hétközi alkalmat nem tartunk. Szombaton gyülekezeti kirándulásra készülünk, melyre mintegy 50 jelentkező van. A meghirdetett módon a busz Gyúron 8 óra után veszi fel az utasokat, majd 8.30-kor a martonvásári Coop parkolójában. Akik külön utaznak, azokat 9.30-ra várjuk az ösküi körtemplomhoz. Onnan közösen folytatódik a kirándulás.

Vasárnap a szokott rend szerint tartjuk alkalmainkat Isten segítségével.

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!